

Ekko fra Dengang

Tekst og musik af John Koføed Larsen

Dengang jeg var lille så jeg første gang Tisvilde
 gennem vinduet fra en gammel blå Mercedes.
 Vi kom gennem en tunnel af kastanjeærens væld
 forbi Fogedgården og den gamle kro
 op ad Poustrupsbakken, og jeg husker stadig snakken:
 »Vi ka' ikke komme længer' ud på landet«.
 Nogle år sku' der gå, før jeg rigtig ku' forstå,
 hvad det var, når man sku' »ned o' vende vandets«.

Ekko fra dengang...
 Da der var fisk i Kattegat,
 og bådene blev trukket op på stranden.

Førstekæver Hansen han var sidste mand på skansen,
 da de ikke mer' målt' stikke en på kassen.
 Han var sikkert meget nat, men han tog en sur cigar,
 og smed kridt og sælmebøger rundt i klassen.
 Knap nok fri fra skolen da vi end'lig lå på molen,
 og krøbeme de bed i grydesvampen.
 Der var sol og drengedrom, der var færlig understrom,
 havet gav, og havet tog.

Ekko fra dengang...

Da vi blev lidt større, sku' vi ofte ud o' høre,
 gennem skoven til de høje hvide klitter.
 Vi sku' se på en turist, blev forvandlet til mudist,
 en af sommerferiens største meritter.
 Og jeg ser tilbage på de tidløse dage,
 med en underfundig frydefuld glæde.
 Det var dage fuld med leg, og på livets brede vej
 var der plads til at grine og græde.

Ekko fra dengang...

Ekko fra dengang

af John Kofoed Larsen

Denne artikel tager udgangspunkt i sangen fra »Åh Tisvildeleje« der hedder »Ekko fra dengang«. Den beskriver hvordan det var for en dreng på ni år at komme til Tisvildeleje i 1958.

Mine forældre havde prøvet lidt af hvert før de besluttede sig til at købe sommerpensionatet »Kildegaarden«. Dengang gik grunden helt ned til Hovedgaden, og hvor der nu er græsplæne og parcelhus, var der dengang køkkenhave og en masse lave hylde træer. Den foregående ejer, Asmussen, havde nok været godt selvforsynet med diverse køkkenurter. Mine forældre nøjedes

Kildegaarden og min far i starten af 60'erne.

Foto: Kofoed Larsen

dog med æbler, syltede asier og syltetøj, der altid stod i brune lerkrugger og henkogningsglas i viktualiekælderen. Jeg husker også at køleskabene blev holdt kolde med store gennemsigtige isblokke. Min far, Arne Larsen, kørte på grønttorvet en gang om ugen og det var sjovt at være med en gang imellem, især når man havde gjort indkøbene og bagefter kunne få en ristet pølse. Det var i øvrigt lige der omkring at grønttorvet skiftede fra Israels Plads til Valby.

Da jeg skulle starte i skolen skulle jeg begynde i store - 2' n og det var en stor skuffelse da jeg troede jeg skulle i 3' dje, men det hed det altså heroppe, af hvad grund ved jeg ikke, men vi sad oppe på den gamle hovedbygning i Tisvilde skole. Og vores frøken hed Fru Jensen. Jeg fik at vide at jeg læste fint og blev derfor ikke hørt næsten hele det første år. Det var jo dejligt for mig, men måske havde det været bedre med lidt lærdom. Frøken Jensen husker jeg mest fordi hun havde en fløjte hængende om halsen, og når det gik for voldsomt for sig stod hun op på stolen og gav et ordentlig fløjt, det var signal til os om at være stille.

Forstelærer Hansen - alpehue, cigarrygende - han startede timen med at give os et eller andet for vi skulle skrive, og så gik han over i privaten, det nuværende lærerværelse, og jeg tror han drak kaffe eller noget lign., han kom i hvertfald altid gumlende på nået, der lugtede som en ostemad.

Det er klart at der skete ting og sager mens han var væk. Jeg husker en dag at jeg sad oppe ved kateteret og legede lærer Hansen. Det var så meningen at Jytte Post og Else skulle holde øje med når han gik ud ad sin hoveddør, men de havde rottet sig samme og sagde intet så først da jeg så håndtaget bevæge sig blev jeg klar over faren. Jeg foretog et spring og på en eller anden måde lykkedes det at lande på min plads på andet bord i midterrækken. Lærer Hansen kunne nok fornemme en vis anspændthed, og da jeg var den der så mest forpustet ud, måtte jeg op at stå, og han havde et trick med at hive i de små hår ved ørerne, så man nærmest blev en halv meter højere.

Ekko fra dengang

Men det blev jo nye tider og, vi fik nye lærere bl.a. lærer Larsen og dengang det gik op for mig at der var sket noget nyt var da han stod på hænder op ad døren inde i klassen, vi var målløse, for det første var han jo en stor mand og så var han lærer, nøj. Han byggede svæveflyvere med os efter skoletid, og når vi så skulle ud at prøve dem på fodboldbanen, evt. med en lang snor (det hed at højstare), var det skönt at se sin flyver forsvinde ud mod skoven eller over i en have.

Illustration fra John Koføed Larsens sanghæfte «Åh... Tisvildelejes» der udkom på Helsingø Forlaget i 1999. Hæftet indeholder 13 sange med noder. Sangene tager alle udgangspunkt i egnen omkring Tisvilde. Alle 13 sange er også udgivet på CD der kan købes sammen med hæftet. Foto: Gl. postkort

Når vi kom hjem fra skole var der næsten altid hjemmebagt franskbrød og et eller andet at drikke og så ud at lege. Vi havde jo skoven og stranden og de vidunderlige skrænter hvor vi lavede længdespring ud over, og landede i det bløde jord mange meter nede. Der var også en dejlig mark bag ved Kildegården som vi kaldte Gryden. Den fungerede som slagmark om sommeren og kælkebakke om vinteren.

I 1960 var der ikke så mange der havde fjernsyn heroppe, og om lørdagen lå der tit en flok drenge og så Lassie eller Robin Hood hjemme på stuegulvet. Om søndagen var vi tit i Biografen, der dengang var ejet af Horsted, for at se Zorro eller Lille Per.

Det var en dejlig tid og jeg tror ikke jeg kunne ønske mig noget bedre sted at være vokset op i. I hvertfald fik man leget alle sine drømme og fantasier ud.